

بسم الله الرحمن الرحيم

بیانیه عالم بزرگوار شیخ عطاء بن خلیل ابورشته، امیر حزب التحریر حفظه الله به مناسبت یکصد و پنجمین سالروز سقوط دولت خلافت

(ترجمه)

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه ومن والاه وبعد..

خطاب به امت اسلامی؛ امت جهاد، عدالت و احسان؛ بهترین امتی که برای هدایت مردم فرستاده شده؛ امتی که از الله می‌طلبیم آن را با نصرت و تمکین خویش عزت بخشد!

خطاب به دعوت‌گران از سرگیری زندگی اسلامی از طریق برپایی خلافت راشده؛ آنانی که از نظر ما و ان شاء الله تعالی، افرادی پرهیزگار، پاک طینت و سرفراز اند!

یکصد و پنجمین سال پیش در چنین روزهایی، در اواخر ماه رجب سال ۱۳۴۲ هجری قمری، برابر با اوایل مارچ ۱۹۲۴ میلادی، کافران استعمارگر به رهبری بریتانیا، با همکاری خائن عرب و ترک، موفق شدند دولت خلافت را سقوط دهند. در همان هنگام، جنایتکار عصر، مصطفی کمال، با اعلام کفر آشکار، حکم به لغو خلافت داد و با محاصره خلیفه در استانبول، او را در سحرگاه آن روز از شهر بیرون راند.

به این ترتیب، با نابودی خلافت - که مایه عزت مسلمانان و موجب رضایت الله سبحانه و تعالی بود - زلزله سهمگین در سرزمین‌های اسلامی رخ داد. در چنین شرایطی، بر امت اسلامی واجب بود که مطابق حدیث متفق علیه رسول الله ﷺ، با شمشیر در برابر او بایستد؛ چنانچه در حدیث متفق علیه از رسول الله صلی الله علیه وسلم به روایت عبادة ابن صامت رضی الله عنه گفته شده:

«وَأَنْ لَا تُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ»

ترجمه: و این که با اهل قدرت (حکام) منازعه نکنیم، مگر این که در آنان کفر آشکار ببینیم که از جانب الله در کفر بودن آن دلیل داشته باشیم.

اما امت در انجام این وظیفه کوتاهی کرد و اقدامی نکرد که آن جنایتکار و یارانش را به لرزه افکنده و آنان را سرنگون کنند. از همین‌رو، زلزله فقدان خلافت ادامه یافت و در پی آن، نفوذ کافران استعمارگر در سرزمین‌های اسلامی گسترش پیدا کرد تا آنجا که سرزمین‌های مسلمانان را تجزیه کردند و به حدود **پنجاه و پنج پاره** تقسیم نمودند.

سپس **حکام مزدور** سرزمین‌های اسلامی، بر این زلزله، زلزله‌ای دیگر افزودند؛ آنان نه تنها مانع اشغال سرزمین مبارک - سرزمین اسراء و معراج رسول الله ﷺ - توسط یهود نشدند؛ بلکه به تدریج تا جایی ذلیل و پست شدند که شتابان اقدام به

عادی‌سازی روابط خویش با رژیم یهود نمودند؛ آن هم بدون آنکه این رژیم از هیچ بخشی عقب‌نشینی کند. برخی این جنایت عادی‌سازی را پنهانی مرتکب شدند و برخی آشکارا، شب و روز. همگی در ارتکاب این جنایت بر یکدیگر سبقت گرفتند؛ بی‌آنکه به خواری که از فرق سر تا نوک پا آنان را فرا گرفته بود، اعتنایی کنند.

(سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ) [انعام: ۱۲۴]

ترجمه: بهزودی کسانی که مرتکب جرم شدند، نزد الله (سبحانه و تعالی) به خواری گرفتار خواهند شد و به سبب نیرنگ‌هایی که می‌کردند، عذابی سخت در انتظارشان است.

بدین‌سان، این‌گونه‌اید شما ای مسلمانان؛ پس از آنکه خلافت از پیشانی شما کنار زده شد و حکام خائن حاکم بر شما مسلط گشتند؛ حاکمانی که امروز حتی در غزه سربلند و سراسر سرزمین مبارک، فرمان‌بردار ترامپ ظالم هستند.

ترامپ در سپتامبر ۲۰۲۵، در حاشیه نشست‌های مجمع عمومی سازمان ملل، نشستی با حضور عربستان، امارات، قطر، مصر، اردن، ترکیه، اندونزی و پاکستان برگزار کرد و آن را «مهم‌ترین نشست» نامید؛ سپس طرحی بیست‌ماده‌ای را برای آنان عرضه و بهتر است گفته شود بر آنان تحمیل نمود که بندهای آن گویای ضایع شدن غزه، قیمومیت بر آن و استعمار آن بود تا به باغ تفریحی ترامپ و رژیم یهود تبدیل شود. پس از آن، سیسی در سرزمین کنانه جشنی برای ترامپ و طرح شوم او برپا کرد؛ اقدامی که مقدمه صدور قطعنامه ۲۸۰۳ شورای امنیت شد؛ قطعنامه‌ای که شورایی قیمومیتی - با نام فریبنده «شورای صلح» - را برای اداره غزه تحمیل می‌کند. ترامپ اعلام کرد که در اوایل ۲۰۲۶ اعضای این شورا را به ریاست خود معرفی خواهد کرد.

الجزیره نیز گزارش داد که «احتمال دارد ترامپ یک جنرال آمریکایی را برای فرماندهی نیرویی موسوم به «ثبات در غزه منصوب کند» (منبع: الجزیره، ۱۱ دسامبر ۲۰۲۵م) یعنی سیطره کامل ترامپ بر شورای حکم و نیروی امنیتی غزه. سپس نماینده او به تاریخ ۱۹ دسامبر ۲۰۲۵م با دولت‌های موسوم به «میانجی» ترکیه، مصر و قطر برای بررسی استقرار نیروها و خلع سلاح حماس به هدف پیشبرد مرحله دوم در میامی دیدار کرد و پس از آن، ترامپ در دیدار با نتانیاهو در فلوریدای امریکا گفت: «دیدار بسیار مثمری بود» و خطاب به روزنامه نگاران گفت: «گفتگوها شامل مسأله خلع سلاح حماس بود و تأکید نمود که حماس فرصت اندکی برای انجام این کار خواهد داشت و تهدید نمود که در صورت عدم آن، پیامدهای وخیمی در انتظار آنان خواهد بود» (منبع: بی بی سی ۳۰ دسامبر ۲۰۲۵م) در حالی که خود رژیم یهود را در جنگ وحشیانه‌اش با سلاح‌های سنگین و فوق‌سنگین علیه غزه تجهیز می‌کند؛ جنگی که انسان، درخت و سنگ را یکجا هدف می‌گیرد. همه این‌ها در برابر دیدگان حاکمان سرزمین‌های اسلامی رخ می‌داد؛ همانانی که با سکوت خود، به سرزمین مبارک خنجر زدند و حتی برای طرح بیست ماده‌یی ترامپ کف زدند.

این تنها فلسطین نیست که این حکام در حق آن خیانت می‌کنند؛ بلکه سرزمین‌هایی را که خود بر آن‌ها حکومت دارند نیز در خدمت منافع کافران استعمارگر - به‌ویژه آمریکا - قربانی نمودند؛ جنوب سودان از شمال جدا شد، دارفور در همان مسیر افتاده، لیبی به نزاع و دوپارگی کشیده شد، یمن به شمال و جنوب تقسیم گردید و جنوبش نیز دچار شکاف داخلی شد.

در «سوریه جدید»، شبیحه‌ها و مهره‌های رژیم طاغوت پیشین آزاد شدند؛ اما شباب حزب التحریر که به خلافت دعوت می‌کنند، به حبس‌های ده ساله محکوم گردیدند. حکام خائن به این حد هم اکتفا نکردند؛ بلکه بخش دیگری از سرزمین اسلامی را نیز به کفار سپردند. کشمیر به دست مشرکان هندو افتاد، روسیه چچن و دیگر سرزمین‌های مسلمانان در آسیای میانه را بلعید، تیمور شرقی از اندونزی جدا کرده شد، قبرس - دژ دیرین مسلمانان - به سیطره یونان درآمد. مسلمانان روهینگیا در میانمار قتل عام شدند و وقتی به بنگلهدیش پناه بردند در تنگنا قرار گرفتند و هیچ کمکی به آنان برای مبارزه با دشمنان صورت نگرفت. ترکستان شرقی با وحشی‌گری چین سرکوب شد و دولت‌های مسلمان، بسان اهل گورستان‌ها سکوت اختیار کردند و آن را «مسئله داخلی» خواندند.

﴿كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا﴾ [كهف: ۵]

ترجمه: چه سخن بزرگ و ناپسندی است که از دهان‌هایشان بیرون می‌آید؛ آنان جز دروغ نمی‌گویند.

ای سربازان ارتش‌های مسلمانان! آیا توان آن را ندارید که راه سپاهیان پیشین اسلام را در پیش گیرید و فریضه الله عزیز و قوی را با جهاد فی سبیل الله که قله بلند اسلام می‌باشد، برای آزادسازی فلسطین و غزه سر بلند برپا دارید تا باشد که وجب‌وجوب از سرزمین‌های مسلمانان را که از پیکر آن جدا کرده شده و یا کفار استعمارگر در شرق یا غرب زمین بر آن مسلط گردیده اند بازپس گیرید و دشمنان را تا درون خانه‌هایشان دنبال کنید؟ آری، به اذن الله سبحانه و تعالی شما توان این را دارید تا شما فرزندان امت اسلام و امت رسول الله ﷺ هستید؛ امت مهاجران و انصار؛ امت خلفای راشدین؛ نوادگان هارون الرشید، معتصم و صلاح‌الدین ایوبی؛ همان که مسجدالاقصی را در ۲۷ رجب ۵۸۳ هـ برابر با ۲ اکتبر ۱۱۸۷ م از لوث وجود صلیبیان پاکسازی نمود!

شما نوادگان محمد فاتح هستید؛ امیر جوانی که شرف مدح رسول الله ﷺ به صفت فاتح قسطنطنیه را حاصل نمود، آنجا که فرمود:

«فَلْنَعْمَ الْأَمِيرُ أَمِيرُهَا، وَلْنَعْمَ الْجَيْشُ ذَلِكَ الْجَيْشُ»

ترجمه: چه نیکو امیری است امیر آن و چه نیکو سپاهی است آن سپاه.

قسطنطنیه به تاریخ ۸۵۷ هـ ق - ۱۴۵۳ م توسط وی رحمه الله فتح گردید.

شما نوادگان سلیم سوم هستید؛ همان که امریکا در زمان حکومت او سالانه به قدر 642 هزار دالر طلا به علاوه 12 هزار لیره عثمانی طلایی برای والی وی در الجزائر پرداخت می نمود تا در مقابل آن اسرای امریکا در الجزائر آزاد شده و اجازه عبور کشتی هایش از بحر اطلس و بحر متوسط را بدون مواجهه با نیروهای دریایی حکومت عثمانی را به دست آورد. آنگاه اولین باری بود که امریکا وادار شد یک معاهده‌یی را نه با زبان خودش؛ بلکه با زبان دولت عثمانی و به تاریخ 21 صفر 1210 هـ - 5 سپتمبر 1795 م امضاء کند.

شما نوادگان خلیفه عبدالحمید استید؛ آن که سفیر فرانسه در استانبول را فراخواند و در حالی که هدفمندانه لباس نظامی بر تن نموده بود، سفیر مذکور را هشدار داد تا از نمایش دادن نمایشنامه‌ای که در آن به رسول الله صلی الله علیه وسلم اهانت شده بود خودداری نمایند. خطاب به سفیر فرانسه گفت: «من خلیفه مسلمانان استم... اگر این نمایشنامه را متوقف نکنید، دنیا را بر سرتان خراب خواهم نمود». فرانسه فوراً پذیرفت و از نمایش دادن آن خودداری نمود. این اتفاق در سال 1307 هـ - 1890 م رخ داد. شما نوادگان همین خلیفه عبدالحمید استید که پیشنهاد ملیون‌ها پول طلایی یهود برای خزانه دولت او را فریب نداد و فشارهای بین المللی که علیه وی به راه افتاده بود تا به یهود اجازه دهد در فلسطین مستقر شوند او را نهراسید و همان سخن مشهورش را گفت: «اگر گفتارها بدنام را تکه‌پاره کنند، برایم آسان‌تر از آنست که ببینم فلسطین از پیکر دولت خلافت جدا شده». او با دور اندیشی که داشت در ادامه گفت: «یهودیان بهتر است این ملیون‌های خود را نزد خودشان نگهدارند و هرگاه روزی دولت خلافت پارچه‌پارچه گردید، آنگاه آنان می‌توانند فلسطین را بدون هیچ بهایی به دست آورند.» و چنین هم شد!

ای مسلمانان! ای اردوهای سرزمین‌های اسلامی! اگر خلافت برگردد شما نیز به سان اجدادتان با عزت و کرامت خواهید شد، موقف‌گیری‌های شان نشان عزت و رضایت الله متعال از آنان است، خلافت را برپا کردند و از آن حراست نمودند و در نتیجه عزتمند شدند و دنیا را رهبری نمودند و سر انجام رضایت پروردگار خویش را به دست آوردند. شما نیز نوادگان آنان استید، پس سربلند نموده و دنبال همان حق و حقیقتی به راه افتید که آنان رفتند و همان عزت و سربلندی را دنبال نمایید که آنان ساختند؛ خلافت را برگردانده و از آن حراست کنید و حزب التحریر را که در میان شما برای تحقق این هدف فعالیت دارد حمایت نمایید؛ زیرا این حزب شب و روز بی‌وقفه برای از سرگیری زندگی اسلامی از طریق برپایی خلافت راشده فعالیت دارد و با پیشگامی خویش در این راستا سعی دارد امت اسلامی را برای تحقق این هدف بزرگ رهبری نماید.

حزب با راه‌اندازی دعوت به سوی خلافت، خواب را از چشمان کفار استعمارگر ربوده، چگونه خواهد بود آنگاه که خلافت برپا شده و تمام این مرزها و ممنوعیت‌هایی را که کفار استعمارگر از اطراف بحر آرام یعنی اندونیزی و مالیزی تا سواحل بحر اطلس یعنی المغرب و اندلس ترسیم نموده اند از میان بردارد؟! آنگاه مسلمانان به حالت اولی خویش برگردند، امت واحد دارای دولت واحد که همانا خلافت راشده باشد؛ خلافتی که عزت از دست رفته اسلام و مسلمانان را برای آنان برخواهد گرداند و کفر و کفار را دوباره ذلیل و خوار خواهد نمود. خلافت سرزمین اسلام و مسلمانان را از چنگال کفار استعمارگر پس گرفته و آن را به صاحبان اصلی آن برخواهد گردانید و کفار را تا عمق سرزمین‌های خود شان دنبال خواهد نمود و دنیا را یک بار دیگر روشن خواهد کرد. آنگاه است که حق سربلند و باطل محو و نابود خواهد شد:

﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ [اسراء: ۸۱]

ترجمه: ممکن است گفته شود آیا واقعاً خلافت همه این کارها را انجام می‌دهد؟ آیا پیروزی می‌آفریند و شکست را دفع می‌کند؟

آیا سرزمین‌های مسلمانان را از چنگال کافران استعمارگر آزاد می‌سازد و حتی آنان را تا درون خانه‌هایشان دنبال می‌کند؟ می‌گوییم؛ بلی. این را پروردگار ما - سبحانه و تعالی - می‌گوید آنجا که می‌فرماید:

﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ [محمد: ۷]

ترجمه: اگر الله را یاری کنید، الله نیز شما را یاری خواهد کرد و گام‌هایتان را استوار می‌گرداند.

یاری راستین الله برای حق، جز با برپایی دولت اسلام که احکام الهی را جامه عمل می‌پوشاند تحقق نمی‌یابد. پس هرگاه این دولت برپا شود، الله متعال آن را یاری می‌کند، ریشه‌دار می‌سازد و عزیز می‌گرداند؛ در نتیجه، دوستانش به آن احترام می‌گذارند و دشمنانش از آن هراس خواهند داشت. و نیز این را رسول الله ﷺ می‌گوید آنجا که می‌فرماید:

«الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُتَّقَى بِهِ»

ترجمه: امام (رهبر) سپر است؛ از پشت سر او جنگ می‌شود و به وسیله او [از خطرات] حفاظت می‌گردد.

پس خلیفه و خلافت، سپر و پوشش حفاظتی‌اند و هر که سپر دارد، به اذن الله متعال در نهایت پیروز است، سرزمینش از دست نمی‌رود و دشمنانش جرئت نزدیک شدن به او را ندارند.

تاریخ خلافت نیز به همین حقیقت گواهی می‌دهد؛ کجاست بیزانس و گرز قدرتش؟ کجاست مدائن و کسرها؟ چه کسی بود که در آن سرزمین‌های پهناور، از کرانه‌ای تا کرانه دیگر، از اقیانوسی تا اقیانوس دیگر، ندای تکبیر را طنین‌انداز کرد؟ آیا جز دولت اسلام، سپاه اسلام و عدالت اسلام بود؟ اگر خلافت در آن روزگار می‌دانست که در پس دو بحر در شرق و غرب سرزمینی وجود دارد، بی‌تردید امواج آن‌ها را درمی‌نوردید تا به سوی الله قوی، عزیز و حکیم دعوت کند.

و نیز شاید گفته شود که حزب التحریر کالایی جز خلافت ندارد؛ هر کجا که هست جز از خلافت سخن سخن دیگری ندارد و جز خلافت چیز دیگری نمی‌شناسد و به چیزی جز آن انس ندارد. ما می‌گوییم: بلی؛ خلافت تمام دار و ندار و تمام عزت و سربلندی ماست و خلافت حافظ دین و دنیای ما، خلافت خلافت اصل و فصل است با آن احکام برپا می‌شود، حدود جاری می‌گردد، فتوحات انجام می‌پذیرد و سرها به حق برافراشته می‌شود.

خلافت همان امری است که مسلمانان پیش از پرداختن به تجهیز و دفن رسول الله ﷺ بدان پرداختند - با آنکه آن کار، خود فریضه‌ای بزرگ و عظیم بود - و همه این‌ها به سبب عظمت و اهمیت خلافت بود؛ چراکه بزرگان صحابه بر این باور بودند که اشتغال به خلافت، از آن فریضه بزرگ نیز اولی‌تر است؛ یعنی تجهیز و دفن پیامبر ﷺ.

ای مسلمانان! ای ارتش‌های سرزمین‌های مسلمانان! بدانید که برپایی خلافت، مسئله سرنوشت‌ساز برای مسلمانان است. ما به نصرت الهی، به عزت اسلام و مسلمانان، به بازگشت خلافت راشده مجاهد، به نابودی رژیم یهود اشغالگر فلسطین و به فتح روم همان‌گونه که قسطنطنیه فتح شد و به دارالاسلام «استانبول» مبدل گشت، اطمینان کامل داریم.

ما به همه این‌ها مطمئنیم، هر چند کافران و منافقان بگویند:

﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ﴾

ترجمه: آنگاه که منافقان و آنان که در دل‌هایشان بیماری است می‌گفتند: دین‌شان اینان را فریب داده است.

زیرا همه این پیروزی‌ها برای مسلمانان، در وعده الهی نهفته است:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ [نور: ۵۵]

ترجمه: الله به کسانی از شما که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته انجام داده‌اند وعده داده است که قطعاً آنان را در زمین جانشین [و حاکم] گرداند.

و نیز در بشارت رسول الله ﷺ پس از این ملک جبری که اکنون در آن بسر می‌بریم:

﴿ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا، ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَاجِ النَّبُوءَةِ﴾ (مسند احمد)

ترجمه: سپس حکومتی جبری خواهد بود و تا هر مدت که الله بخواهد ادامه می‌یابد؛ سپس هرگاه بخواهد آن را برمی‌دارد، و پس از آن، خلافتی بر منهج نبوت برپا خواهد شد.

پس خلافت، به اذن الله متعال ناگزیر باز خواهد گشت؛ اما برپایی آن نیازمند کاری جدی، کوششی پیگیر و مجاهدت صادقانه است. چراکه سنت الله عزیز و حکیم چنین اقتضا کرده که فرشتگانی از آسمان نازل نشوند تا در حالی که ما نشسته و بی‌حرکتیم، برایمان خلافت برپا کنند و وعده الله قوی و عزیز و بشارت پیامبرش ﷺ را محقق سازند؛ بلکه فرشتگان برای یاری نازل می‌شوند، آنگاه که ما با جدیت، تلاش، صدق و اخلاص عمل کنیم. آنگاه الله متعال، پیروزی و رستگاری در هر دو سرا را نصیب ما می‌گرداند؛ و این همان پیروزی بزرگ است.

حزب التحریر با جدیت برای تحقق آن تلاش می‌کند و بشارت می‌دهد که به زودی برپا خواهد شد!

پس **بشتابید ای مسلمانان! بشتابید ای اهل قدرت!** به دعوت و نصرت بپیوندید و برای برپایی خلافت همراه با حزب شتاب کنید؛ نه آنکه تنها شاهد تحقق آن به دست دیگران باشید؛ زیرا پیروزی، به اذن الله متعال نزدیک است:

﴿إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾

ترجمه: بی‌گمان الله فرمان خود را به انجام می‌رساند؛ الله برای هر چیزی اندازه و تقدیری قرار داده است.

و نیز می‌فرماید:

﴿وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ (۴) بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ [روم: ۴-۵]

ترجمه: و در آن روز، مؤمنان به یاری الله شادمان می‌شوند؛ الله هر که را بخواهد یاری می‌کند و او شکست‌ناپذیر مهربان است.

و در اخیر می‌گوییم: سپاس مخصوص الله متعال، پروردگار جهانیان است!

برادر دوستدارتان

عطاء بن خلیل ابو رشته

ماه رجب سال 1447 هـ.ق مصادف با جنوری 2026 م.